

[Gregersen.]

„principielt uden afgørende Betydning, fordi den kun kan lindre Følgerne af Ondet, men ikke helbrede selve dette.“ Og saa foreslaar Hr. Steincke, at man skal gennemføre Reformen, der gaar ud paa en forholdsvis kortvarig Overgang til fuld Grundskyld. Dernæst siger han:

„Om de omhandlede Reformen er de eneste, der kan redde Danmarks Fremtid, ved jeg ikke, ved ingen, men hvad jeg ved, er, at disse i hvert Fald kan.“

Hvorfor sætter saa Regeringen ikke ind her, naar den kender Vejen til ikke blot at lindre Følgerne, men til at hindre dem? Genfremsættelsen af det foreliggende Lovforslag bekræfter den Formodning, vi tidligere har givet Udtryk for, at Socialdemokraterne og de Radikale har gjort Understøttelsen til Alfa og Omega i deres Politik. Det gælder naturligvis ikke blot Understøttelsen til de arbejdsløse. Men det gælder Understøttelsen paa den brede Front, der kendetegner vor Tids Lovgivningsarbejde, og som jo heller ikke gaar de velhavendes Dør forbi. Socialdemokraternes Politik er blevet Understøttelsespolitikken. Vi anerkender dens Nødvendighed over for dem, der er uden Erhverv og derfor uden Evne til at klare sig selv, men vi benytter Lejligheden til at sige, at den Energi, som Genfremsættelsen af dette Forslag udviser, burde overføres til Bestræbelser paa at komme selve Ondet til Livs. Hidtil har man afvist os med, at Reformforslag i den angivne Retning ikke kunde nytte, fordi man paa Forhaand kendte Landstingets Stilling. Ja vel, men det har man altsaa set bort fra her, endog to Gange inden for samme Samling, naar det gælder andre Ting, og man gjorde det naturligvis, ogsaa fordi man ønsker, at Vælgerne skal faa Lejlighed til at tage Stilling og eventuelt senere fælde Dom. Men kan man gøre dette, hvor det gælder Understøttelsesforslag, maa det jo være saa meget mere paakrævet, hvor det gælder — som den nuværende Justitsminister tidligere har sagt — at komme selve Ondet til Livs.

Med Hensyn til vor Motivering for at støtte det Forslag, der foreligger til Behandling, kan jeg henvise til de Bemærkninger, jeg gjorde ved første Behandling den 6. December. Det er jo ikke et Forslag om

at udvide Kredsen af de arbejdsløse; den Kreds er til Stede alligevel, og Understøttelse skal den have. Spørgsmaalet er kun, paa hvilken Maade Understøttelsen skal betales, om den skal betales gennem Arbejdsløshedskasserne, eller den eventuelt skal betales som Kommunehjælp. Enhver ved, at de Mennesker, der har været arbejdsløse nu gennem Maaneder, ikke er i Stand til at forsørge sig selv, ikke Uger og end ikke Dage. Understøttelse skal de have og skal have den ogsaa ifølge Grundloven. Det, vi skal tage Stilling til, er ganske simpelt dette, paa hvilken Maade de skal have den, og, som jeg tidligere har udtalt, er vor Stilling den, at vi ikke vil føje Spot til Skade. Skal de have Understøttelse, anser vi det for rigtigere, at de faar den gennem deres Arbejdsløshedskasse, end at de faar den som Kommunehjælp. Vi anbefaler derfor Forslaget til Gennemførelse, men vi har jo ikke megen Tro paa, at det vil gaa lettere i Februar og Marts, end det gik i December, og vi anbefaler, som sagt, Socialdemokratiet at udvise den samme Energi over for de Programpunkter, hvor vi er enige, som de udviser her over for dette Spørgsmaal.

Aksel Larsen: Som det er blevet meddelt fra Regeringens Side, er dette Forslag fremsat i Anledning af, at Landstinget for en Maanedes Tid siden har forkastet det af Regeringen fremsatte og i Folketinget vedtagne Forslag om udvidet Ret til Udbetaling af vedtægtsmæssig Understøttelse fra Arbejdsløshedskasserne. Siden Landstinget forkastede dette Forslag, er der sket adskilligt. Der er som „Social-Demokraten“ ikke urigtigt bemærkede i en ledende Artikel i Gaar, paa det nærmeste gaet en Storm over Landet, selv om „Social-Demokraten“ ganske vist kun vil anerkende Halvdelen af de Stormkast, der har gjort Indtryk ikke alene paa „Social-Demokraten“'s Redaktion, men ogsaa paa den socialdemokratiske Rigsdagsgruppe. Der er sket det, at i hvert Fald det overvældende Flertal af alle Arbejdere her i Landet og sikkert ogsaa det overvældende Flertal af dem, der stemte paa Regeringspartierne og var med til at give Regeringen Valgsejren den 22. Oktober, har spurgt sig selv, om det skal være Skik og Brug her i Landet, at to Partier,